

Ukulele-Godis

Bakgrund, syfte och metod

Vi som genomfört Ukuleleprojektet, Kerstin Bohman och Lena Ravhed har under vår tid som arbetskamrater vid Barn- och ungdomshabiliteringen i Kristianstad format en idé för hur våra barn och ungdomar som vi möter ska kunna få uttrycka sig i grupp, att kunna få tillgång till sina känslor, såsom t.ex. glädje, sorg, ilska och rädsla. Genom att använda oss av dramaövningar och utövande av musik på olika vis kan barnen få prova på olika sätt att kommunicera och förmedla det som känns viktigt för dem. Habiliteringsprocessen bygger på ett salutogent synsätt. Det innebär att habiliteringsinsatserna ska vara begripliga, hanterbara och meningsfulla. Genom detta arbete tror vi att barnet kan lära sig att förstå och känna igen en känsla och kanske hitta egna strategier för att hantera just den känslan. Vi förtydligade genom bilder som strukturschema men också genom tecken som stöd. Att prata mycket om olika känslor, dramatisera dem, läsa om dem, sjunga om dem och spela dem är för oss ett sätt att öka förståelsen för de känslor som kan uppstå. Vi satsade på att barnen skulle känna sig delaktiga och på så vis ev. kunna påverka sin vardag. Barnen gavs möjlighet att känna delaktighet genom att de fick vara med och påverka innehållet i aktiviteterna. Planeringen för det sista grupptillfället då vi hade uppvisning för barnens nätverk gjorde vi helt tillsammans.

Målgrupp

Vi ville ge en grupp barn/ungdomar i åldrarna 9-12 år och som får insatser från Barn- och ungdomshabiliteringen möjlighet att träffas i grupp. Målgruppen för Ukulelegodis var barn och ungdomar med rörelsehinder och/eller utvecklingsstörning. Varje individ skulle kunna medverka utefter sina specifika förutsättningar.

Resultat

Utvärderingen kom att ske genom observation i verksamheten och intervjuer med barn och föräldrar. Ett mål med kursen var att varje barn skulle kunna uttrycka en eller flera känslor på något sätt. Barnen har på olika sätt utifrån sina förutsättningar kunnat visa flera olika känslor. Detta har skett genom aktivt deltagande i drama och rytmik. Vi har vid samtliga gruppträffar fört diskussioner där vi upptäckt att barnen kunde referera känslor till sin egen vardag och därmed uppfattar vi att målet är uppfyllt.

Betydelse/nytta för verksamheten

Några av barnens föräldrar har själva köpt sig en ukulele och spelar tillsammans med sina barn hemma, vilket skapar gemenskap. Det är fantastiskt att se dessa barn med stora leende och färgglada ukuleler. I vårt väntrum hänger numera tre ukuleler i olika färger på väggen med tillhörande grepptabell och några enkla melodier till allas förfogande. Dessa är flitigt använda av både barn, föräldrar och syskon som besöker oss. Det sprider glädje att höra hur det spelas på ukulelerna och det bygger också broar mellan människor. ”Musik ska byggas utav glädje”, sjöng Lill Lindfors en gång. Det är just den glädjen vi ville att barnen skulle få möjlighet att känna. Dels genom att använda musik och drama som ett uttrycksmedel, dels genom att få lov att utföra musik på olika sätt och med olika instrument passande var och en i gruppen. Det allra viktigaste är att ha kul tillsammans. När vi har kul och när det finns stimulerande uppgifter och upplevelser kan eventuell smärta mm försvinna eller kanske glömmas bort för en stund. Under gruppträffarna försökte vi mycket aktivt hitta varje barns starka sidor. Detta gjorde vi i syfte att stärka självkänslan hos barnen som leder till att utveckla den sociala kompetensen. Umgås i grupp, spela i grupp, att interagera med andra kring känslor, dans och rytmik har varit ett genomgående tema i Ukulelegodis. Under hösten 2008 är uppföljning inplanerad enligt önskemål från barnen och deras föräldrar.